

בש"פ 1345/21 - מדינת ישראל נגד יניב זגורי, אהרון איטל, מיכאל מודזגברישוולי, אליושה בן שלום, שמעון שרביט, משה רובין, עמיר בן שימול

בבית המשפט העליון
בש"פ 1345/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. יניב זגורי
2. אהרון איטל
3. מיכאל מודזגברישוולי
4. אליושה בן שלום
5. שמעון שרביט
6. משה רובין
7. עמיר בן שימול

בקשה תשיעית בעניינם של המשיבים 1-5 ובקשה שביעית בעניינם של המשיבים 1-2 ו-6-7 להארכת מעצרלפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח באדר התשפ"א (2.3.2021)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי כראם
בשם המשיבים 3-5: עו"ד דורון נוי, עו"ד עדן נחום
בשם המשיב 6: עו"ד עינב יתח
בשם המשיב 7: עו"ד חיים אוחנה

החלטה

1. בקשה להארכת מעצרו של המשיבים 3-7, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-150 יום. לגבי המשיבים 3-5 המדובר בבקשה תשיעית להארכת מעצר, ולגבי

המשיבים 7-6 המדובר בבקשה שביעית (המשיבים 2-1 הסכימו להארכת מעצרם).

נקדים ונאמר, כי עד עתה הוארך מעצרם של כל המשיבים בהסכמה, ובהליכי המעצר עד תום ההליכים הם הכירו בכך שקיימות ראיות לכאורה כנגדם. מטעם זה, אין למעשה בנמצא החלטה הסוקרת את הפרשה מושא דיונו, ומשכך מצאתי להקדים רקע כללי לבקשה.

2. כתב האישום שלפנינו משתרע על 37 עמודים (ללא רשימת עדי התביעה המשתרעת על 13 עמודים נוספים וכוללת למעלה מ-300 עדים). עניינו בכתב אישום מאוחד ומתוקן שהוא צירוף של שני כתבי אישום. האחד הוגש ביום 18.12.2017 כנגד המשיבים 5-1 (תפ"ח 35982-12-17) והשני הוגש ביום 12.7.2018 כנגד המשיבים 2-1 והמשיבים 7-6 (תפ"ח 31894-07-18).

כתב האישום המאוחד מגולל סיפור מעשה סבוך שעניינו בשלושה מעשי רצח. רצח של שני עדי מדינה והם טל קורקוס ז"ל (להלן: טל) ואלישע סבח ז"ל (להלן: אלישע), וכן רצח של גרושתו של טל קורקוס, דבורה קורקוס ז"ל (להלן: דבורה). כתב האישום כולל 17 אישומים שחלקם מיוחסים למשיבים שבפנינו. ציר מרכזי בכתב האישום הוא עד המדינה מ.א (להלן: עד המדינה) לצד עדת מדינה נוספת, ש.א. (להלן: עדת המדינה). אסקור להלן ובקווים כלליים את כתב האישום ואת הנפשות הפועלות.

3. את הרקע והמניע לסיפור המעשה כמפורט בכתב האישום ניתן לתמצת בשתי שורות: טל, המשיב 1 (להלן: זגורי) ואחרים הועמדו בשעתו לדין בבית המשפט המחוזי בגין עבירות חמורות (להלן: התיק הקודם). טל שימש כעד מדינה באותו תיק כנגד זגורי והאחרים. מכאן רצונו של זגורי לנקום בטל ובסובבים אותו.

אלישע שימש כעד מדינה במשפטו של אחיו של המשיב 2, ומכאן רצונו של המשיב 2 (להלן: אהרון) לנקום באלישע.

4. ואלה הנפשות הפועלות:

דבורה: דבורה היתה נשואה לטל ולהם ארבעה ילדים משותפים. דבורה התגרשה מטל, וסמוך לפני 7.3.2016 השניים שוחחו על האפשרות לחדש את הקשר הזוגי ביניהם, לאחר שטל יסיים לרצות את עונש המאסר שריצה באותה עת. נספר כי דבורה תמכה בשעתו בהחלטתו של טל לשמש כעד מדינה כנגד זגורי בתיק הקודם.

מ': מ' הוא גיסה של דבורה (אשתו היא אחותה של דבורה), ועמד איתה בקשר קרוב ויומיומי. מ' מכיר את המשיבים 2-1 והמשיבים 7-6.

אדם איטל (להלן: אדם): אדם הוא אחיו של אהרון ובינו לבין זגורי התקיימו במהלך השנים קשרים עברייניים על רקע פעילותם הפלילית המשותפת. אדם הורשע בשעתו במהלך השנים 2012-2011 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בארבע עבירות של רצח בכוונה תחילה ועבירות נוספות, ונדון למספר מאסרי עולם במצטבר ו-15 שנות מאסר.

אלישע: אלישע שימש כעד מדינה באחד המשפטים של אדם, והוביל להרשעתו.

ל.ת: ל.ת. היא בתו של אלישע, ושימשה כעדת תביעה מרכזית כנגד אדם בהליכים שהתנהלו כנגדו.

זגורי: זגורי הוא הציר המרכזי בעלילת כתב האישום, המייחס לו 3 עבירות של רצח, 3 עבירות של נסיונות רצח, קשירות קשר לרצח, ניסיון לשידול לרצח, נשיאת נשק, עיסקה בנשק, הדחה בחקירה, שיבוש מהלכי משפט, הטרדת עד, זיוף ושינוי זהות של רכב או חלק של רכב.

אהרון: אהרון הוא אחיו של אדם, מתגורר בבאר שבע, ובינו לבין זגורי קיימת היכרות מוקדמת רבת שנים. גם אהרון הוא ציר מרכזי בכתב האישום המייחס לו שתי עבירות רצח, שלוש עבירות של ניסיון לרצח, ניסיון לשידול לרצח, קשירות קשר לרצח, נשיאת נשק, השמדת ראיה, שידול להשמדת ראיה, שיבוש מהלכי משפט, זיוף ושינוי זהות של רכב או חלק של רכב.

המשיב 3 (להלן: מור): מור הוא דודו של המשיב 4 (להלן: אליושה), וכפי שנראה בהמשך, כתב האישום מייחס לו עבירות של רצח, סחר בנשק, עסקה בנשק, נשיאה והובלת נשק, החזקת נשק ושיבוש מהלכי משפט. נקדים ונספר, כי בין מור לבין עד המדינה היכרות רבת שנים על רקע סכסוכים משותפים של השניים עם עבריינים באזור הצפון.

אליושה: כפי שנראה להלן, כתב האישום מייחס לאליושה עבירות של הריגה, סחר בנשק, עסקה בנשק והחזקת נשק.

המשיב 5 (להלן: שרביט): שרביט הוא חלק מחבורה עבריינית, וכתב האישום מייחס לו עבירות של הריגה, סחר בנשק, עיסקה בנשק, נשיאה והובלת נשק ושיבוש מהלכי משפט.

המשיבים 6 ו-7 (להלן ובהתאמה: רובין ו-בן שימול): כתב האישום מייחס לשניים את הרצח של דבורה, כמי שפעלו בשירותו של זגורי. בנוסף מייחס כתב האישום לרובין גם עבירות של הדחה בחקירה, הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט.

5. כאמור, כתב האישום כולל 17 אישומים, ונסקור אותם בתמצית שבתמצית מבלי להידרש לשלל הפרטים שבהם ומבלי להתעכב יתר על המידה על האישומים המיוחסים לזגורי ולאחרון (המשיבים 1-2), שהסכימו לבקשה להארכת מעצרים.

אישום ראשון: זגורי החליט לגרום למותם של טל, דבורה והוריו של טל כנקמה על כך שטל העיד כנגדו בתיק הקודם, וכנקמה על תמיכתם של דבורה והוריו של טל בהחלטתו של טל להפליל אותו בתיק הקודם. זגורי איים על מ' מספר פעמים, ודרש ממנו לפטר את אמו של טל שהועסקה על ידי מ' בעסק שבבעלותו. זגורי גם דרש ממ' לפצות אותו בסכום של כחצי מיליון ₪, שלטענתו שילם כשכר טרחה לסנגוריו בתיק הקודם, בתמורה לכך שיוותר על כוונתו לרצוח את דבורה. בשלב מסוים מ' נכנע ללחציו של זגורי, עידכן אותו בכתובת המגורים של הוריו של טל במושב תדהר, ודן

עמו בנוכחותו של רובין בתוכניות אפשריות להוציא לפועל את הקשר לרצוח את טל.

אישום שני: זגורי ומ' נפגשו, וזגורי העלה שוב את נושא הפיצוי בסכום של כחצי מיליון ₪, והבטיח כי יחוס על חייה של דבורה אם סכום זה ישולם לו. ואכן, הועבר לזגורי סכום של כ-300,000 ₪ על ידי צד שלישי, אך למרות זאת זגורי נותר נחוש בדעתו להרוג את דבורה. בשלב מסויים, זגורי טען בפני מ' כי נודע לו שדבורה מתכוונת לחדש את הקשר הזוגי שלה עם טל. על מנת לשכך את כעסו של זגורי, הציע לו מ' להיפגש עם דבורה ולשמוע ממנה שאינה מתכוונת לחזור ולחדש את הקשר עם טל וימחל לה. האישום מתאר מספר מפגשים שתוכננו בין זגורי לבין דבורה, בתיווכו של מ', אך אותם מפגשים לא הסתייעו.

בשלב מסויים מ' הציע לזגורי לפגוש את דבורה בחנייה, בסמוך לביתה בבאר שבע. זגורי הבטיח שיגיע לפגישה ואמר למ' כי אם ישתכנע מדבריה של דבורה הוא יסלח לה וינשק את ראשה. מ' עידכן את דבורה בדבר קביעת הפגישה, אך זו עדיין הביעה את חששה מזגורי. על למנת להפיג את חששותיה, הציע מ' לדבורה, שבתו בת החמש תתלווה אליה לפגישה עם זגורי. לקראת הפגישה עם דבורה, זגורי יצר קשר עם רובין ובן שימול, והורה להם לרצוח את דבורה. השניים פנו לצד שלישי, שפנה לצד רביעי, על מנת להשיג עבורם רכב. לקראת ערב הגיעו רובין ובן שימול אל סמוך לחנייה, שם חנתה דבורה ברכבה, כאשר עמה ברכב נמצאים שלושה מילדיה וכן בתו של מ' (אחת הילדות ישבה במושב הקדמי ליד דבורה, ושלושת הילדים האחרים ישבו במושב האחורי). דבורה המתינה לבואו של זגורי כשהיא יושבת במושב, ואז יצא בן שימול מהרכב, התקרב אל רכבה של דבורה וירה בה דרך חלון הנהג הסגור 5 יריות שגרמו למותה. לאחר מכן נמלט בן שימול בריצה מהחנייה, וחזר לרכב שם המתין לו רובין, והשניים הסתלקו מהמקום.

אישום שלישי: מיוחס לזגורי ואהרון, ועניינו בקשירת קשר לרצוח את טל, קשר שלא הסתייע.

אישום רביעי: מיוחס לזגורי ואהרון, ועניינו בקשירת קשר לרצוח את טל, וכן בניסיון רצח של אלישע.

אישום חמישי: מיוחס לזגורי ואהרון, ועניינו בניסיון רצח שני של אלישע.

אישום שישי: מיוחס לזגורי ואהרון, ועניינו ברצח של אלישע.

אישום שביעי: מיוחס לזגורי ואהרון, ועניינו בקשירת קשר לרצוח את טל ואדם נוסף בשם ל'.

אישום שמיני: מיוחס לזגורי, מור ואליישה.

במסגרת הקשר לחיסולו של טל, שוחח עד המדינה עם אחד בשם ש', וביקש ממנו לפנות אל עדת המדינה בבקשה להפעיל לתקופה קצרה דירת הימורים באשקלון, שאליה היא תזמין את טל למשחקים בדירה. בתמורה לכך הובטח לעדת המדינה תשלום בסך 50,000 ₪. זו נעתרה להצעה, פנתה אל טל והזמינה אותו ושחקנים נוספים לקחת חלק במשחקים בדירה. טל נעתר להצעה, ובמשך כשלושה שבועות עד ליום שבו נרצח, נהג טל לפקוד את הדירה מעת לעת. משך כל אותה תקופה, עדת המדינה דיווחה לעד המדינה מתי טל מגיע לשחק בדירה.

על מנת לקדם את הקשר לרציחתו של טל, הגיע אהרון לאשקלון והטמין אקדח במקום מסתור. על פי בקשתו של עד המדינה, פנה זגורי אל מור וביקש ממנו להעביר לעד המדינה אקדח למשך מספר ימים. מור התקשר אל עד המדינה ואמר לו לפנות אל אליושה כדי לתאם מועד להספקת אקדח חצי אוטומטי הקרוי אקדח בול 150 (להלן: בול 150). עד המדינה שוחח עם אליושה והשניים תיאמו ביניהם שהוא יעביר לו את הבול 150, ואכן כך היה, כמתואר בפירוט באישום זה.

אישום תשיעי: מיוחס לזגורי ואהרון, ועניינו בניסיון רצח של טל.

אישום עשירי: מיוחס לכל המשיבים ועניינו ברצח של טל.

אישום זה מתאר כיצד שיתפו פעולה כל המעורבים באופן שהביא בסופו של יום לרציחתו של טל באמצעות מטען חומר נפץ שהוטמן מתחת למכוניתו. אהרון ועד המדינה נסעו לביתו של מור ברמת גן. עד המדינה עדכן את מור בדבר כוונותיהם לגרום למותו של טל באמצעות הנחת מטען, וביקש ממור למכור לו ולאחרון מטען נפץ. מור הזמין את אליושה והורה לו בנוכחותם של אהרון ועד המדינה לתאם מיידית עם אנשיו בצפון לספק להם מטען תמורת 9,000 ₪. עד המדינה שילם לאליושה 9,000 ₪ ואליושה הוביל אותו ואת אהרון למקום המפגש עם אחד בשם ניר בחיפה. שם מסר להם ניר כי מאחר שהמטען הוסתר מתחת למועדון פעיל בחיפה, הרי שהוצאתו עלולה לחשוף אותם. עד המדינה פנה למור וביקש ממנו שיספק לו מטען חלופי עוד באותו לילה. מור הנחה את עד המדינה להגיע לביתו של שרביט. בשעת לילה מאוחרת הגיעו עד המדינה ואהרון לביתו של שרביט, ושם סיפקו להם מור ושרביט מטען חבלה ובו חומר נפץ במשקל של כחצי ק"ג ומערכת להפעלת המטען.

למחרת, עדת המדינה עדכנה את עד המדינה שטל עומד להגיע לדירה בערב. עד המדינה ואהרון הגיעו למקום, ואהרון הצמיד את המטען מתחת לרכבו של טל. עדת המדינה עדכנה סמוך לשעה 3 בבוקר כי טל עזב את הדירה, וכאשר עד המדינה ואהרון הבחינו בטל כשהוא נכנס לרכבו, לחץ אהרון על השלט והפעיל את המטען. המטען התפוצץ, הרכב עלה באש וטל נלכד בלהבות מבלי שעלה בידי עוברי אורח לחלצו מהרכב הבוער. עד המדינה ואהרון נמלטו מהמקום, השליכו בגדים וטלפונים לביוב ולפח אשפה, והטמינו את האקדח והשלט ששימש אותם להפעלת המטען.

אישומים 11-12: מיוחסים לזגורי בלבד, ועניינם בשיבוש מהלכי משפט בעקבות הרצח של טל, וקשירת קשר לרצח עדת המדינה מחשש שהמשטרה תגייס אותה כעדת מדינה כנגדו.

אישום 13: מיוחס למור ושרביט. האישום מתאר כי מור נפגש בשדה התעופה עם עד המדינה שנמלט למחרת הרצח בטיסה לסיין. השניים נפגשו בשדה התעופה, ומור דרש מעד המדינה את אקדח הבול 150 חזרה. עד המדינה מסר לו היכן הוטמן האקדח. בהמשך, כאשר עד המדינה שהה בחו"ל, ובהנחיית מור, שוחח שרביט עם עד המדינה וקיבל ממנו פרטים מדויקים היכן הוטמן אקדח הבול 150 ואקדח נוסף. שרביט עדכן את מור ושניים נוספים בשם מוטי ואבי, ועל מנת לקצר בדברים נספר כי מוטי הנחה את פלוני, שהיה סוכן משטרתי, אל אקדח הבול 150, וזה נלקח על ידו.

אישום 14: מיוחס לאהרון בלבד ועניינו בשיבוש מהלכי משפט.

אישום 15: מיוחס לזגורי בלבד ועניינו בהדחה בחקירה של עד המדינה.

אישום 16: מיוחס למור ושרביט. לאחר שעד המדינה חתם על הסכם עד מדינה, הוא נפגש בהנחיית המשטרה עם שרביט וסיפר לו כי למשטרה יש ראיות שקושרות אותם למפגש בביתו של שרביט, כאמור באישום השישי. כאשר מור הבין כי מתנהלת חקירה על אודות מעורבותו ברצח של טל, הוא הורה לשרביט להיפטר מרכב שרכש בשעתו ונרשם על שמו של אחיה של בת זוגתו של מור. אותו רכב שימש את מור ואנשיו, בין היתר, לצורך ביצוע העבירות מושא האישומים 6 ו-8. שרביט פנה לאחד בשם מאיר, והלה רכש את הרכב.

אישום 17: מיוחס לרובין. על פי אישום זה, עו"ד זהבי ביקר את מ' במקום מעצרו, ומסר למ' שרובין מוסר לו "ד"ש חם", וביקש ממנו "לראות מה הוא צריך". כן מסר עו"ד זהבי למ' כי קיים חשש ש"הולך להתפוצץ עוד עד". בכתב האישום נטען כי במעשה זה ניסה רובין, באמצעות עו"ד זהבי, לרמוז למ' שעליו להימנע מלמסור הודעה בחקירה או שעליו למסור הודעת שקר כי רובין לא מעורב ברצח של דבורה.

6. עד כאן תיאור האישומים בכתב האישום. כאמור, הבקשה שלפנינו היא להארכת מעצרו של מור, אליושה, שרביט, רובין ובן שימול ב-150 יום.

7. ההלכות הנוגעות ליישומו של סעיף 62 לחוק המעצרים מוכרות וידועות, ועיקרן באיזון שבין זכותו החוקתית של הנאשם לחירות לבין הצורך בהגנה על שלום הציבור ובטחונו. במסגרת מלאכת האיזונים, על בית המשפט ליתן את הדעת למסוכנות הנשקפת מן הנאשם ולחשש מפני שיבוש הליכי משפט, אל מול עוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם. זו נגזרת, בין היתר, ממשך התקופה שבה הנאשם נתון במעצר, מקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו ומצפי התמשכותם. ככלל, ככל שההליך העיקרי מתארך, נקודת האיזון שבין האינטרס הציבורי שבמעצר לבין זכות הנאשם לחירות עשויה להשתנות, אך חלוף הזמן כשלעצמו לא מאיין את משקל האינטרסים הציבוריים (בש"פ 3707/19 מדינת ישראל נ' פוגל (11.6.2019)), ועל בית המשפט לבחון את התמונה בכללותה, על רקע השיקולים הנוספים.

8. הבקשה דנן מדגימה את הקושי בניהול משפט מורכב עתיר עדים וראיות ("מגה תיק"). ההוכחות בתיק זה החלו להישמע רק כשנתיים לאחר הגשת כתב האישום. זאת, בשל עיכובים בהעברת חומר הראיות הרב (נטען כי עד עתה ממשיכה התביעה "לטפטף" חומר נוסף); עיכובים בהוצאת תעודות חיסיון; ועיכובים שנבעו מהסדרת הייצוג של כל המשיבים. תחילת ההוכחות נדחתה פעם אחר פעם לבקשת ההגנה, והחל מיום 9.9.2019 התקיימו הדיונים כסדרם. עד עתה התקיימו בתיק למעלה מחמישים ישיבות הוכחות. עדותה של עדת המדינה כבר הסתיימה אך שמיעת עדותו של עד המדינה מ.א. נקטעה בשל מספרם של המאבטחים שלו, לנוכח תקופת הקורונה שבה מוטלות מגבלות על מספר הנוכחים באולם בית המשפט. אין חולק כי המשך עדותו של עד המדינה מ.א. וכן עדותו של עד מדינה נוסף צפויים להתארך ולהימשך על פני מספר רב של ישיבות. אין חולק כי לא יהא די בארכה הנוכחית וכי יידרשו הארכות נוספות.

לאור האמור לעיל והשיקולים שבגדרו של סעיף 62 לחוק המעצרים, אבחן את הבקשה שלפנינו.

9. רובין וכן שימול (המשיבים 6-7): ניתן להבין את טרונייתם של השניים על כך שכתב האישום כנגדם צורף לכתב האישום המקורי, באשר עניינם-שלהם מתמקד אך ורק בפרשת הרצח של דבורה, ומכאן שחלק הארי של העדים והראיות במשפט אינם רלוונטיים מבחינתם. יש להניח כי אם משפטם היה מתנהל בנפרד, מן הסתם ניתן היה להתקדם בו בקצב מהיר יותר. ברם, כנגד השיקול של התארכות המשפט, כבדה כף השיקולים שכנגד.

לרובין וכן שימול מיוחסת עבירת רצח, העבירה החמורה ביותר בספר החוקים, כמי שפעלו כחיילים בשירותו של זגורי, ואין צורך להכביר מילים על מסוכנותם כפי שעולה מכתב האישום. נקודת המוצא היא, שרק במקרים נדירים ביותר יוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה (וראו, מתוך רבים, בש"פ 849/21 מדינת ישראל נ' פלוני (16.2.2021); בש"פ 5391/20 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 10 (4.8.2020); בש"פ 5418/20 חוסינוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.8.2020); בש"פ 5725/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (2.8.2018); בש"פ 1777/19 מדינת ישראל נ' טאהא, פסקה 10 (24.3.2019); בש"פ 2650/19 מדינת ישראל נ' נחום (1.5.2019)).

העבר הפלילי של רובין מלמד כי החברה העבריינית אינה זרה לו, בלשון המעטה. רובין נדון למאסר בפועל של שלוש שנים וחצי בגין שורה ארוכה של עבירות הימורים, סחיטה באיומים וקשירת קשר; נדון למאסר בפועל של 21 חודשים בגין גרימת מוות ברשלנות; נדון למאסר בפועל של 21 חודשים בגין תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נדון למאסר בפועל של 32 חודשים בגין שוד מזויין בחבורה/באלימות. לכך יש להוסיף עבירות של תקיפה, גניבה, החזקת אגרופן או סכין, בגינן נדון רובין למאסרים מותנים ולמאסרים בפועל.

גם לבן שימול עבר פלילי המעיד כי חיי הפשע אינם זרים לו. הוא נדון בעבר למאסר בפועל של 23 חודשים בגין שורה של עבירות הימורים, סחיטה ואיומים; למאסר בפועל של שבעה חודשים בגין עבירת סמים; למאסר בפועל של שלוש שנים בגין סחיטה בכוח ועבירות נוספות; למאסר בפועל של 15 חודשים בגין תיווך בעסקי סמים; ועוד עבירות נוספות בגינן הוטלו עליו עונשי מאסר מותנים ועונשי מאסר קצרים בפועל.

השילוב בין עבירת הרצח בדם קר של דבורה מול עיני ילדיה המיוחסת לשניים, לבין עברם הפלילי של השניים, מעיד על מסוכנותם ועל החשש האינהרנטי לשיבוש מהלכי משפט. אשר על כן, אני נעתר לבקשה להאריך מעצרו של השניים.

10. מור: חלקו של מור בפרשה הסתכם לכאורה "רק" באספקת כלי נשק ומטעני נפץ. ברם, על פי האמור באישום העשירי, מור ידע היטב למה ולמי מיועד המטען, ומכאן העבירה החמורה של הריגה המיוחסת לו.

גם למור עבר פלילי של ממש, הגם שלא ריצה עונשי מאסר ממושכים, ונראה כי אף הוא טובל עד צווארו בחיי הפשע. כתב האישום מלמד על מעמדו של מור בעולם הפשע, כמי שיכול להניע אנשים לפעולה, וכמי שהנגישות שלו לכלי נשק ולמטענים היא מיידית. גם מסוכנותו של מור היא גבוהה, וגם במקרה שלו, החשש לשיבוש הליכי משפט הוא אינהרנטי.

אשר על כן, אני נעתר לבקשה להאריך מעצרו של מור.

11. אליושה: אליושה הגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר בטענה לחולשה ראייתית. בהחלטתו של בית משפט קמא מיום 18.1.2021 נקבע כי אכן ישנה חולשה ראייתית בנוגע לעבירת ההריגה המיוחסת לו, ולכן יש לבחון היתכנותה של חלופת מעצר בעניינו במתכונת של פיקוח אלקטרוני. הדיון באפשרות זו התקיים ביום 10.3.2021 וההחלטה בעניינו של אליושה ניתנה ביום 15.3.2021, ובה נקבע כי יש מקום להעביר אותו למעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני לאחר השלמת עדותו של עד המדינה.

לאליושה עבר פלילי המלמד על כך שחיי הפשע אינם זרים לו. בין השנים 2012-2018 הורשע אליושה שלוש פעמים ופעמיים נדון לעונשי מאסר בפועל. האחד לתקופה של 23 חודשים והשני לתקופה של שלוש שנים בגין עבירות של קשירת קשר לפשע והובלת נשק שלא כדין, בגין הנחת מטען חבלה צמוד לעסק "change" בחיפה. גזר הדין באותו תיק ניתן ביום 28.3.2018 (ת.פ. 34413-09-17) לאחר שנעצר כבר ביום 23.8.2017, כך שלמעשה, אליושה סיים כבר לרצות את עונש המאסר של שלוש שנים שהושת עליו. ובקיצור, מהתנהלותו של אליושה עד עתה עולה שאין עליו מוראו של הדין והתיק שהיה תלוי ועומד כנגדו לא הרתיע אותו מלהלך שוב במשעולי הפשע. גם בהינתן החולשה הראייתית בנוגע לעבירת ההריגה, העבירות המיוחסות לאליושה מלמדות על כך שהוא עושה דברו של מור. מהחלטת בית משפט קמא מיום 15.3.2021 עולה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה חיובית בעניינו, וכי בפני בית משפט קמא הונח חומר סודי שממנו עולה חשש לפגיעה בעד המדינה ובבני משפחתו.

לאור זאת, אני סבור כי את האפשרות של שחרור אליושה למעצר בפיקוח אלקטרוני יש לשקול רק לאחר שעד המדינה יסיים את עדותו, לנוכח מסוכנותו של אליושה והחשש לשיבוש הליכי משפט.

12. שרביט: כאמור לעיל, כתב האישום מייחס לשרביט את העברת המטען ששימש לחיסולו של טל; סיוע לסילוק אקדח הבול 150; וסיוע למור למכור את הרכב ששימש לביצוע חלק מהעבירות. מכתב האישום מצטיירת תמונה לפיה שרביט קשור למור ועושה דברו. לשרביט עבר פלילי, הגם שלא עשיר במיוחד, כמי שריצה בעבר עונשי מאסר בפועל - חודשיים ושבועיים בגין עבירה של סחיטה באיומים, ושלושים חודשים בגין החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגיש שרביט, נקבע על ידי בית משפט קמא כי לא קיימות ראיות לכאורה לאשמתו בעבירת ההריגה, להבדיל מהעבירות שעניינן נשק ושיבוש הליכי משפט. בהמשך הורה בית משפט קמא על מעצרו של שרביט בפיקוח אלקטרוני. המבקשת הגישה ערר לבית משפט זה, ובהחלטתו של השופט ע' גרוסקופף מיום 28.6.2020 (בש"פ 4361/20) נקבע כי הערר מתקבל במובן זה שהחלטה על מעצרו של שרביט בפיקוח אלקטרוני תכנס לתוקפה רק לאחר שעד המדינה ועדת המדינה יסיימו להעיד.

בסיפא להחלטתו ציין השופט גרוסקופף, כלהלן:

"אינני סבור כי הייתה הצדקה למסקנת בית המשפט קמא כי 'לא קיימות ראיות לכאורה בעבירת ההריגה המיוחסת

[למשיב] באישום העשירי לכתב האישום'. להתרשמותי מחומר הראיות הלכאורי, מסקנה זו היא מרחיקת לכת יתר על המידה, ודי לצורך ענייננו כי קיימת חולשה ראייתית ביחס לאישום בעבירת ההריגה".

ביום 10.8.2020 הגיש שרביט בקשה נוספת לעיון חוזר, בטענה שאין צפי לסיום עדותו של עד המדינה כל עוד משבר הקורונה נמשך. ביום 17.9.2020 נעתר בית משפט קמא לבקשה והורה כי שרביט יעצר בפיקוח אלקטרוני לאלתר. גם על החלטה זו הוגש ערר לבית משפט זה. בהחלטתה של השופטת ע' ברון מיום 18.9.2020 (בש"פ 6586/20) נאמר כי "על אף הקושי הקיים והלוגיסטיקה הכרוכה בכך, יש לעשות כל מאמץ כדי לקדם את המשך שמיעת העדות" של עד המדינה. בשורה התחתונה, הערר התקבל לנוכח הכריכה בין המסוכנות הנשקפת משרביט לבין העובדה שטרם נסתיימה שמיעת עדותו של עד המדינה, כך שטרם השתנתה נקודת האיזון בין השיקולים הצריכים לעניין.

מאז החלטתו של השופט גרוסקופף ועד עתה, חלפו כתשעה חודשים. עדותו של עד המדינה אמורה להתחדש רק בימים אלה ולהתארך משך חודשים נוספים. למרות זאת, ועל אף חלוף הזמן, הרי שלנוכח הרגישות הרבה הנוגעת לעדותו של עד המדינה, אני סבור כי עדיין יש לכרוך את שחרורו של שרביט למעצר בפיקוח אלקטרוני עם סיום עדותו של עד המדינה. לכן, אני נעתר לבקשה להארכת מעצרו.

13. סוף דבר, שאני מורה על הארכת מעצרו של כל המשיבים ב-150 יום החל מיום 8.3.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 35982-12-17 ותפ"ח 31894-07-18 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בניסן התשפ"א (16.3.2021).

שׁוֹפֵט